

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5835/2024
04.04.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца малолетног АА из ..., чији је законски заступник мајка ББ, а пуномоћник Мирослав Ерцеговчевић адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Дејан Мраковић адвокат из ..., ради измене одлуке о висини издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 576/23 од 18.10.2023. године, на седници одржаној 04.04.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 576/23 од 18.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 576/23 од 18.10.2023. године одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П2 1573/22 од 25.07.2023. године којом је тужени обавезан да на име свог доприноса за издржавање малолетног тужиоца плаћа износ од 22.000,00 динара почев од подношења тужбе 04.10.2022. године па убудуће док за то постоје законски услови, сваког 01. до 10. у месецу за текући месец, са законском затезном каматом на доспеле износе, а да доспеле неисплаћене износе плати у року од 15 дана од пријема отправка пресуде (став први изреке) и констатовано да је тиме измењена пресуда Првог основног суда у Београду П2 835/2020 од 14.10.2020. године; док је у преосталом делу, за износ од још 3.000,00 динара месечно, тужбени захтев одбијен (став други изреке) и одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка (став трећи изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), чије се одредбе у овој правној ствари примењују на основу члана 202. Породичног закона, Врховни суд је утврдио да је ревизија туженог неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на које ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеним чињеницама, пресудом Првог основног суда у Београду П2 835/2020 од 14.10.2020. године разведен је брак родитеља малолетног тужиоца - његове

мајке ББ (рођене 1986. године) и оца, туженог ВВ (рођеног 1976. године), тужилац АА (рођен 2010. године) поверен је на самостално вршење родитељског права мајци, а тужени је обавезан да на име свог доприноса за издржавање мал. сина плаћа месечно 25% од својих редовних месечних новчаних примања почев од 14.10.2020. године. Родитељи малолетног тужиоца немају обавезе законског издржавања према другим лицима.

Тужилац, који сада има 13 година и похађа VI разред основне школе, живи са мајком у њеном стану од 56 м² у ... улици у ..., тренира кошарку, похађа кошаркашке припреме и приватне часове енглеског језика, и редовно иде на летовања и зимовања. За подмирење његових тренутних месечних потреба довољан је износ од око 44.000,00 динара, који одговара минималној суми за издржавање. Законска заступница малолетног тужиоца је запослена у ... као ..., са платом од око 58.000,00 динара крајем 2022. године. Отплаћује три кредита месечним износом од око 26.000,00 динара, а финансијски је помажу родитељи. Осим стана у коме живи са тужиоцем, има и аутомобил BMW (2010. годиште).

Тужени је машински техничар; пријављен је као незапослен (са више прекида од 2010. године), иако је раније 7-8 година радио у кладионици са платом од 36.000,00 динара, а сада се бави доставом хране за ресторан и остварује месечне приходе од око 50.000,00 динара. Очев стан у коме је раније живео у ..., површине 51 м² (у улици ...), продао је средином 2022. године и од износа од 50.000 евра, који му је преостао након што је новац од продаје поделио са сестром, за 35.000 евра купио је стан у изградњи у ... уговорене површине 54 м², са роком изградње до јесени 2023. године. Живи у изнајмљеном стану површине 46 м² у центру Београда (у улици ...), за који плаћа закупнину од 400 евра. На име накнаде за експроприсану имовину, у два наврата током 2022. године је примио износе од 258.000,00 и 337.654,00 динара, а повремено прима и уплате од кладионице на име добитака. Аутомобил који је претходно возио (Fiat Punto, 2002. годиште) продао је средином 2022. године и након тога купио аутомобил Peugeot 206 (2001. годиште). Од непокретне имовине преостала му је парцела од 1,70 ари која се налази између ... и ... . Срчани је болесник (2010. године је имао инфаркт). Није кредитно опретећен. Није у контакту са малолетним тужиоцем, јер он не жели да се виђа са њим.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да су се промениле околности на основу којих је донета претходна одлука – не само да је тужилац старији три године и да су повећане његове потребе у погледу исхране, хигијене, школе, доколице и дружења, већ и тужени, иако сада пријављен као незапослен, остварује веће приходе и то не само по основу рада, при чему је из његовог животног стила очигледно да он остварује и друге приходе. Стога је тужени обавезан да на име свог доприноса за издржавање малолетног тужиоца плаћа 22.000,00 динара месечно, што представља половину износа од минималне суме издржавања, док је за 3.000,00 динара преко тог износа месечно тужбени захтев одбијен.

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право приликом одлучивања о висини обавезе туженог за издржавање малолетног детета и измене раније донете одлуке о висини издржавања.

Породичним законом („Службени гласник РС“, бр. 18/05, 72/11, 6/15) је прописано (члан 160) да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања (став 1); да потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 2); да могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавеза да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 3). Ако је поверилац издржавања дете, висина издржавања треба да

омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ дужника издржавања (члан 162. став 3), при чему се висина издржавања може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука (члан 164).

Нижестепени судови су правилно закључили да је дошло до промене околности која узрокују потребу да се промени ранија судска одлука о износу издржавања којим је тужени обавезан да доприноси издржавању малолетног сина.

Малолетни тужилац је тринаестододишњи дечак са знатно већим и разноврснијим потребама него што је то било у време доношења претходне пресуде пре три године. И материјална ситуација туженог се поправила, када се има у виду да је у међувремену разрешио имовинске односе са сестром и трајно се стамбено обезбедио. При том, до пријема купљеног стана тужени је себи приуштио закуп стана у центру града и то такве површине која је, имајући у виду тренутне друштвене околности, подобна да задовољи не само потребе појединца, већ и стамбене потребе мање породице. Стога, водећи рачуна о свим критеријумима за издржавање наведеним у цитираним законским одредбама, имајући у виду и разноврсне приходе туженог и његове остале животне навике, нема сумње да је тужени у стању да доприноси издржавању малолетног тужиоца досуђеним износом, па нису основани ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права.

Супротно ревизијским наводима, нижестепени судови су правилно оценили све околности конкретног случаја које су од утицаја на обавезу туженог за издржавање свог малолетног сина, и то како његове могућности, тако и његове потребе и обавезе, и подробно су и логично образложили закључак да тужилац, упркос томе што је званично евидентиран као незапослено лице, очигледно има допунске приходе који му омогућавају надпросечни животни стандард.

Наводи које је тужени износио и током првостепеног поступка, а које понавља у ревизији, о томе да му је здравље озбиљно угрожено и нарушено јер је имао инфаркт и током 2022. и 2023. године лечио (и излечио) хеликобактер, због чега је био изложен константним новчаним издацима, које иначе није конкретно доказао, у контексту осталих околности које указују да тужилац неометано води активан живот, нису од утицаја на доношење другачије одлуке. Без утицаја је такође и навод туженог да за износ од 50.000 евра који му је преостао од продаје очевог стана не може да се купи ни гарсоњера у Београду, с обзиром да је тужени, управо од тог износа уложио 35.000 евра у куповину стана у изградњи. Због тога су нижестепени судови правилно закључили да је тужени био у могућности да преостали износ користи рационално, с обзиром да је његова првенствена обавеза да се стара о издржавању сина.

Није од утицаја ни указивање на непотпуно и неправилно утврђено чињенично стање од стране нижестепених судова, у погледу пораста конкретних трошкова живота и обима тог пораста. Иако су околности у којима живе поверилац и дужник издржавања различите у сваком конкретном случају, те их треба у сваком од њих и утврђивати, постоји и низ чињеница (признатих, неоспорених или општепознатих) које није неопходно утврђивати. Такве су чињенице које се тичу пораста трошкова живота, потребе за исхраном детета у пубертету, за хигијеном, основном одећом и обућом, школским и са њима везаним активностима, као и активностима везаним за доколицу и социјално окружење. Досуђени износ на име доприноса туженог за издржавање малолетног сина, уз допринос мајке, како у новцу тако и кроз рад, бригу и старање које она свакодневно улаже, довољан је за подмирење потреба малолетног тужиоца и омогућава му ниво животног стандарда какав ужива родитељ који је дужник издржавања – овде тужени. Плаћањем досуђеног износа, и према схватању овог суда, а супротно наводима ревизије, неће бити угрожена егзистенција туженог.

Осталим наводима ревизије тужени понавља наводе своје жалбе, који су већ били правилно цењени од стране другостепеног суда и оспорава оцену изведених

доказа, што представља разлог због којих се ревизија не може изјавити према члану 407. став 1. ЗПП, те их овај суд не образлаже детаљно, сагласно члану 414. став 2. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић